13/08/2019

«Είχε γράψει για την Παναγία πριν κοιμηθεί»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ο ιστοτόπος της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος δημοσιεύει, κατά την 13η Αυγούστου 2019, Εγκύκλιο του μακαριστού Μητροπολίτου κυρού Νικολάου επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία έχει ως εξής:

Λαμία, 11η Ἰουλίου 2019

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 207

Ὁ Μητροπολίτης Φθιώτιδος Νικόλαος

Πρός τόν Ἱερό Κλῆρο

καί τόν Φιλόχριστο λαό τῆς Φθιώτιδος

Τέκνα ἐν Χριστῷ ἀγαπητά.

Καί πάλιν ἡ Παναγία Θεοτόκος ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν. Αὐτή τή φορά ὡς νεκρά, μέ τήν ὄψιν τοῦ θανάτου, ἀκίνητη, ἀμίλητη, ἕτοιμη νά ἐπιστρέψει «εἰς τήν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη», ὅπως ὅλα τά πλάσματα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ θάνατός Της ὅμως καλύπτεται ἀπό μιά ἀνερμήνευτη πνευματική ὡραιότητα. Εἶναι τό προμήνυμα τῆς δόξης μέ τήν ὁποία θά τήν περιβάλλει ὁ Υἱός καί Θεός Της. Εἶναι τό «διαβατήριο ζωῆς αἰωνίου καί κρείττονος», πού μᾶς κάνει, ἀντί νά θλιβώμεθα, νά χαίρωμε καί νά λέγωμε μετά τοῦ Ἱεροῦ ὑμνογράφου: «Ὢ κηδείας, ὦ χάριτος, ὦ τῆς ὑπέρ λόγου ὑμνήσεως. Οὔτε αἱ γλῶσσαι τῶν ῥητορευόντων, οὔτε τά τάγματα τῶν Ἀγγέλων» ἠμποροῦν νά ὑμνήσουν τό ὑπέρλαμπρο γεγονός. Ὁ θάνατος τῆς Θεοτόκου εἶναι κοίμησις καί ζωοκοίμητη μετάσταση. Ἡ Παναγία μας, ἑνωμένη μέ τόν Ἀναστάντα Υἱό Της, δέν νικήθηκε ἀπό τόν θάνατο, ἀλλά μετέστη στή ζωή.

Ἀπό τίς πιό λαμπρές καί χαρμόσυνες ἑορτές τοῦ Λειτουργικοῦ ἔτους εἶναι ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου κατά τήν ὁποία σύμπας ὁ λαός τοῦ Θεοῦ βιώνει τή δόξα τῆς ἀναστάσεως καί ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Παναγίας ὑπερβαίνει τή φθαρτότητα τῶν ἐπιγείων. Σήμερα «νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι» καί «κλῖμαξ πρός οὐρανόν ὁ τάφος γίνεται».

Ἡ Πάναγνη καί Ἄσπιλη Μητέρα τοῦ Χριστοῦ ἀκολουθεῖ τόν ἴδιο δρόμο, πού ἀκολούθησε ὁ Υἱός Της. Διέρχεται ἀπό τόν θάνατο χωρίς νά ὑφίσταται καμμιά φθορά καί ἀνέρχεται στήν αἰωνιότητα τῆς Βασιλείας τῆς Τρισηλίου Θεότητος.

Χαρά καί ἀγαλλίαση μᾶς πληροῖ ἡ ζωοκοίμητη μετάσταση τῆς Θεομήτορος. Ἡ ταπεινή κόρη τῆς Ναζαρέτ νικᾶ μέ τήν ἁγιωσύνη Της τό ἀρχέκακο ἐχθρό τοῦ ἀνθρώπου καί ἀναδεικνύεται Βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ, πεποικιλμένη μέ θεία δόξα, περιβεβλημένη τόν ἥλιο, Μητέρα τῶν ζώντων. Αὐτή τήν πίστη, ὡς ἄρωμα εὐλαβείας, ἐναποθέτει ἡ Ἐκκλησία μας πρό τῆς μορφῆς τῆς παναμώμου Κόρης καί ἐκδηλώνει μέ θαυμασίους τρόπους τήν εὐγνωμοσύνη της. Πιστεύει, ὅτι τά μεγαλεῖα Της εἶναι «ἡ ἐπ’ αὐτῆς ἀνάκλασις τῶν μεγαλείων τοῦ Τόκου Της» καί συνδέει πάντοτε τήν πρός αὐτήν εὐλάβεια μέ τήν μυστηριακή ζωή στήν ὁποία ὁ Χριστός «παρ’ οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθή καί πᾶν δώρημα τέλειον» εἶναι τό κέντρο τῆς γῆς καί τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ σύνδεσμος τῆς Θεοτόκου μέ τόν Κύριο εἶναι ἡ πνευματική συγγένεια, πού καθιστᾶ τήν Παναγία Μεσίτρια καί πρέσβειρα τῶν ἀνθρώπων πρός τόν Θεό. Ἡ

σαρκική συγγένεια θά ἦταν ἀδύναμη, ἐάν δέν ὑπῆρχε ὁ σύνδεσμος τῆς πίστεως καί τῆς ἀρετῆς, σύμφωνα μέ τήν ρήση τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου: «τίς ἔστιν ἡ μήτηρ μου καί τίνες εἰσίν οἱ ἀδελφοί μου; Ἰδού ἡ μήτηρ μου καί οἱ ἀδελφοί μου. Ὅστις γάρ ἄν ποιήση τό θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός καί ἀδελφή καί μήτηρ ἐστίν» (Ματθ. 12, 49).

Ἡ Παναγία εἶναι τό πρότυπο τῆς πνευματικῆς τελειώσεως. Καμμιά λογική δέν μπορεῖ νά χωρέσει τό ὕψος τῆς ἀρετῆς Της. Ἡ ἀγάπη Της πρός τόν Θεό ὑπερβαίνει αὐτή τῶν μαθητῶν καί ἐκείνη τῶν ἀγγέλων. Ἡ ἁγιότητά Της εἶναι ἡ ἀπαρχή τοῦ τέλους τῆς κυριαρχίας τοῦ κακοῦ στόν κόσμο. Μέ τήν ἀρετή της ἀνατρέπεται ἡ κυριαρχία τοῦ διαβόλου καί ἀνακόπτεται ἡ πορεία τῶν παθῶν. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός μέ αὐτά τά λόγια ἐγκωμιάζει τό πνευματικό κάλλος τῆς Θεοτόκου: «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὅτι καλλιωτέρα σύ τῶν Χερουβίμ, καθαρωτέρα σύ ὑπέρ τόν φαίνοντα ἥλιον, εὐγενεστέρα σύ πάντων τῶν ὑφ’ ἡλίου ἀνατολῶν, χαῖρε ἀγαθωτέρα σύ ὑπέρ ἐκείνην ὄντως τήν ἀγαθήν καί πολλήν γῆν» (PG 105,1113 A).

Ἡ ἐξαγνισμένη μορφή τῆς Παναγίας εἶναι ἡ μεγάλη μας παρηγοριά καί ἀπαντοχή.

Μέσα στόν πνευματικό καύσωνα τῆς κοινωνίας μας, ὅπου ἀναζητοῦμε τόπο δροσιᾶς καί ἀνακουφίσεως, ἡ ἑορτή τῆς Παναγίας ἀποβαίνει γιά ὅλους μας ἰατρεῖο ἀνανήψεως. Ἄς τήν παρακαλέσωμε νά ἐνδυναμώσει τίς νοερές κινήσεις καί ἐνέργειες τῆς ψυχῆς μας καί νά τίς προσανατολίσει πρός τό αἰώνιο πρωτότυπο κάλλος. Ἄς τήν ἱκετεύσωμε νά χορηγήσει ἐκπλήρωση τῶν αἰτημάτων μας, νά θέσει τέλος στό χειμῶνα τῶν δοκιμασιῶν μας καί νά μᾶς ποτίσει μέ τό καθαρό καί ἄρρητο ὕδωρ, πού θεραπεύει τούς ἀσθενούντας, ἀνορθώνει τούς πεπτωκότας καί ἀνασταίνει τούς νεκρούς.

«Πρόσδεξαι δεήσεις ἁμαρτωλῶν καί μή ἀπορρίψης Θεοτόκε τάς προσευχάς τῶν ἐπικαλουμένων τό θεῖον Ὄνομά Σου. Πλήρωσον τάς αἰτήσεις Ἄχραντε Δέσποινα»(Μεγαλυνάριο ἀπό τό Θεοτοκάριο τοῦ ἁγίου Νεκταρίου).

Εὔχομαι σέ ὅλους σας πλουσία τήν εὐλογία τῆς Παναγίας καί παντοτινή τήν προστασία Της.

Μετά πατρικῆς ἀγάπης καί εὐχῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ